

fick hans förnyade beslut i frågan icke samma positiva karaktär som förut. Visserligen skulle förbudet mot ventilationen tills vidare stå fast, men kanslern sökte nu delvis skjuta afgörandet ifrån sig och flytta det öfver på — författaren. Han rådde nämligen Colling »vänligen och förtroligen» att helst alldeles »supprimera» disputationen. Om denne likväl nödvändigt ville i en afhandling diskutera problemet, hvilket Löwenhielm allt fortfarande ansåg ovärdigt att »publice omtalas», borde titelbladet ändras och ämnet läggas generellt, så att endast lägersmål i allmänhet behandlades. Då behöfde man icke särskildt utmärka ett stånd, »hwilket torde blifwa som anstötligt ansedt och kanhända lända författaren sielf till ledsamhet och förtret». Framför allt måste slutet omarbetas och vissa meningar däri uteslutas. Om ej Colling ansåg sig kunna gå med härpå, begärde kanslern att få sig tillsänd afskrift af vissa i afhandlingen åberopade kungl. bref och resolutioner, hvarefter han sedan ville definitivt utlåta sig, om han kunde medgifva någon ändring eller icke i sitt förra beslut.¹

Som nämnts, var det bortsedt från titeln hufvudsakligen mot slutet som Löwenhielm riktade sina anmärkningar. Dock ansåg han äfven några af Colling å sidan 14 citerade »munkewersar»² olämpliga, då de icke voro annat än lösa distinktioner »och icke öfverensstämde med någon erkänd lag». I sista paragrafen talar emellertid författaren om de »remedia juris» — »enumeranda potius quam explicanda», ett uttryck som för öfrigt skulle kunna sättas som motto på Collings sätt att behandla sitt ämne — genom hvilka »en förnedrad qwinsperson» kan återställas till sin förra heder. Med stöd af anförda privilegier och kungl. bref vill Colling visa, att en »stuprata nobilis» kunde återställas till sin förra heder och »förklaras för jungfru», i det att Kungl. Maj:t »genom nådekappan öfverhöljer den åkomna lindriga fläcken och på juridisk väg (civiliter) återställer det som på naturligt sätt blifvit fördärfvad». På denna återställelse syftar säkerligen — och därmed avslutar Colling sitt opus — »ingeniosissimus ille poëta Upsaliensis in carmine satyrico les filles repucelagees, de Jove judicium ferens: Il en prenoit plusieurs mais n'en rendit pas un».³

Gentemot de slutsatser, som Colling dragit af de anförda kungl. bref-

¹ Kanslern till Colling d. 27 mars 1767. Kanslersämbetets för Lunds universitets registratur. *Academica. RA.*

² *Manzeribus scortum, sed moecha nothis dedit ortum,
Ut seges a spica, sic spurius est ab amica,
Sunt naturales, qui nobis sunt speciales.*

³ Sammanhanget i texten synes något oklart, och det förefaller som om Colling användt den franska versen mera som en lämplig afslutning än som ett led i bevisföringen.